

сторонами. Це посилить поінформованість та інтерес до транскордонного ринку праці серед роботодавців та працівників;

«Туризм та відпочинок» – це он-лайн платформа, яка вказує на пропозицію туристичних маршрутів, численних музеїв, замків, пам'яток культури, природних ландшафтів.

Слід відмітити, що як на головній сторінці сайту, так і на суміжних (на які були окремі посилання), широко використовується посилання на інформаційну сторінку в соціальних мережах: Google+, LinkedIn, Facebook, YouTube, Twitter, і на деяких сторінках Instagram.

Відповідальний за напрямок інформаційного забезпечення в єврорегіоні «Єврорегіо» є структурний підрозділ – прикордонний інформаційний центр.

Шістдесятирічний досвід функціонування єврорегіону «Єврорегіо» може слугувати показовим прикладом щодо налагодження ефективного інформаційного забезпечення в інтерактивному режимі в контексті транскордонного співробітництва. Для більш детального ознайомлення методики оцінювання інтерактивного маркетингу в ТКС, його апробація на успішних та проблемних єврорегіонах, дивись попередні напрацювання автора [5-6].

Література

1. Данько Т.П. Количественные методы анализа в маркетинге: Монография / Т.П. Данько, И.И. Скоробогатых. – СПб. : Питер, 2005. – С. 261.
2. Цифровий маркетинг – модель маркетингу ХХІ сторіччя : [монографія] / авт. кол. : М. А. Окландер, Т. О. Окландер, О. І. Яшкіна [та ін.] ; за ред. д. е. н., проф. М.А. Окландера. – Одеса : Астропринт, 2017. – С. 47.
3. Газуда Л.М., Рубіш М.А. Реалізація спільних проектів транскордонного співробітництва. Монографія. – Ужгород : ФОП Сабов А.М., 2015. – С. 29.
4. Єврорегіон «Єврорегіо» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.euregio.eu/>
5. Гегедош К. В. Особливості становлення інтерактивно-інформаційного забезпечення в європейських інституціях транскордонної співпраці / К. В. Гегедош // Маркетинг і цифрові технології : науковий журнал / голов. ред. М. А. Окландер. – Одеса, 2018. – Том 2, № 3. – С. 24-47.
6. Гегедош К. В. Сучасний стан інтерактивно-інформаційного забезпечення транскордонного співробітництва в Карпатському Єврорегіоні / К. В. Гегедош // Маркетинг і цифрові технології: науковий журнал / голов. ред. М. А. Окландер. – Одеса, 2018. – Том 2, № 4. – С. 57-79.

УДК 336.71

ГЛАДИНЕЦЬ Н. Ю., ФЕЄР А. Є.,
Мукачівський державний університет

ІНОЗЕМНИЙ КАПІТАЛ У БАНКІВСЬКОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ І НАСЛІДКИ

Процеси глобалізації світової економіки не могли і не зможуть обминути ні Україну, ні її фінансово-банківську систему, особливо з огляду на відкритість

вітчизняної економіки. Останнє означає, що більшість позитивних і негативних явищ зовнішнього світу буде «імпортуватися» в нашу країну з відповідними наслідками. Відтак, адекватною має бути і економічна політика, спрямована на мінімізацію втрат і максимізацію вигоди від нашої участі в світовому процесі поділу праці.

Вітчизняна банківська система однією з перших переживає процес прискорення інтеграції шляхом розширення присутності в ній іноземного капіталу. І що швидше держава визначить та почне обстоювати національні інтереси в цьому процесі, то кориснішими і менш болючими будуть його наслідки [1].

Банківська система України в контексті присутності іноземного капіталу пройшла в своєму розвитку декілька етапів: формування банківської системи (1991-1994 рр.), створення іноземних банків «з нуля» (1995-1998 рр.), модернізація банківської системи (1999-2004 рр.), період активної експансії іноземного капіталу під час економічного зростання (2005-2008 рр.), період фінансової кризи та посткризового відновлення (2008-2013 рр.), період очищення банківської системи (2014 р. – по теперішній час) [2].

Потрібно зазначити, що банківська система України в період експансії іноземного капіталу зазнала істотних змін. Це відобразилося у пришвидшеному рості банківських активів, капіталу, кредитів і депозитів, а також спаді, викликаному порушенням фінансової сталості світової економічної системи. Серед основних факторів, що сприяли значній активізації діяльності банків з іноземним капіталом в Україні, можна виділити такі: позитивні структурні зрушення у вітчизняній економіці; високі темпи інфляції; активне зростання попиту на банківські послуги з боку населення; розширення зовнішньоекономічних зв'язків українських підприємств; можливість отримання високих прибутків [3]. Якщо на початок 1998 р. частка іноземного капіталу в статутному фонді банківської системи України становила 4%, то в 2008 р. – 36,7%, в 2015 р. – 32,5%, на 1.10.2016 р. – 56% (працюючі банки).

Серед можливостей присутності іноземного капіталу, передусім для розвитку банківської системи України, можна виділити такі: - наповнення вітчизняного валютного ринку ресурсами та зменшення залежності від внутрішньої обмеженості валютних коштів; - незначне здешевлення вартості валютних ресурсів за умов стабільного валютного курсу та відсутності ажіотажного попиту на іноземну валюту; - розширення можливостей щодо ефективного розміщення капіталу та масштабів проектного фінансування і прямих іноземних інвестицій; - встановлення та розширення відносин між національними та іноземними банками, що сприятиме здійсненню швидкого та якісного валютного обслуговування власних і клієнтських інтересів; - розширення доступу до міжнародних валютних ринків та ринків капіталів [4].

Серед негативних наслідків можуть стати порушення рівноваги та спричинення тиску на вітчизняну банківську систему сильними гравцями міжнародного рівня, збільшення її залежності та вразливості до зовнішніх

шоків, коливань на світових фінансових ринках, ймовірно перенесення їхніх ризиків та тенденцій розвитку на вітчизняну банківську сферу, прихід іноземних банків, що не мають високих міжнародних рейтингів і достатнього обсягу капіталу, зниження довіри населення до банків та втрата національної приналежності внутрішньою банківською системою.

Останнім часом широко обговорюються питання обмеження присутності іноземного капіталу на вітчизняному ринку. На думку І. С. Шкури, що представляє інтереси НБУ, останній ставить питання введення обмежень наявності іноземного капіталу в банківській системі України на рівні 50%. Якщо такі заходи буде прийнято, то це унеможливить не тільки прихід нових інвесторів, але й подальший розвиток наявних на ринку іноземних інвесторів [5]. Вищий управлінський склад вітчизняних та іноземних банків (І. Францкевич, Феделе Ді Маджіо) вважають, що введення обмежень на наявність іноземного капіталу в банківському секторі зменшить можливості зростання економіки. О. Сугоняко відзначає, що ізоляціонізм, відмова від іноземних інвестицій не принесуть користі державі. Водночас світова практика демонструє яскраві приклади, коли країни не тільки зберегли власну банківську систему, а й за рахунок виконання нею транзитних, накопичувальних та інших функцій, створили додатковий ресурс для розвитку національних економік та задоволення необхідних суспільних потреб. Це передусім стосується США, Індії, Японії та інших країн. Натомість досвід країн Центральної Європи переконливо свідчить, що розкриття власних фінансових систем для іноземного капіталу призводить до його небезпечної та швидкої концентрації порівняно з параметрами національних економік, внаслідок чого економічні процеси у таких країнах позбавляються власної ініціативи та набувають залежного характеру [6]. З огляду на все вищезазначене вважаємо, що Україні сьогодні потрібно активніше проводити заходи щодо підвищення рівня концентрації національного банківського капіталу, розширювати регулятивний капітал, оптимізувати інституційну структуру вітчизняної банківської системи, прагнути до стандартів країн з розвинутою економікою, зміцнювати позиції державних банків.

Отже, при визначенні доцільності зростання присутності іноземного капіталу у банківській системі України необхідно керуватися стратегічними пріоритетами, практична реалізація яких дасть змогу забезпечити цілісність і стабільність функціонування вітчизняної банківської системи.

Література

1. Геєць В. Іноземний капітал у банківській системі України [Електронний ресурс] / Валерій Геєць // 26. – 2006. – Режим доступу до ресурсу : https://dt.ua/ECONOMICS/inozemniy_kapital_u_bankivskiy_sistemi_ukrayini.html.

2. Ломачинська І. А. Роль іноземного капіталу у розвитку банківської системи України / І. А. Ломачинська, Я. Кесарь, О. Кашенко // VII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Проблеми ринку та розвитку регіонів України в XXI столітті». – 2016. – С. 51–52.

3. Линенко А.В. Вплив іноземного капіталу на функціонування банківської системи України. / А.В. Линенко, Ю.Ю. Ренгевич // Вісник Запорізького національного університету. – 2011. – №1. – С. 235-240.

4. Дзюблюк О. Іноземний капітал у банківській системі України: вплив на розвиток валютного ринку та діяльність банків / О. Дзюблюк, О. Владимир // Вісник НБУ. – 2014. – № 5. – С. 26-33.

5. Шкура І. С. Іноземний капітал в банківському секторі України [Текст] / І.С. Шкура // Вісник Академії митної служби України. – 2007. – №3(35). – С. 17.

6. Українські банки в тенетах іноземного капіталу [Електронний ресурс] / Роман Корнилюк. – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua/publications /4a0914d48ee17/>.

УДК 378.09(477)

ГОБЛИК В.В., ФЕЄР А.Є.,
Мукачівський державний університет

ЕКСПОРТ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ УКРАЇНСЬКИМИ ВУЗАМИ

В сучасних умовах престиж університетів формується і, в значній мірі, залежить від висококваліфікованої міжнародної діяльності в тому числі академічної мобільності студентів. На сьогодні відслідковується тенденція до збільшення іноземних студентів у світі, і, звичайно, в нашій державі. В Україні в 2018 році нараховувалось 75605 іноземних студентів із 154 країн світу які навчаються у 443 закладах вищої освіти (далі – ЗВО).

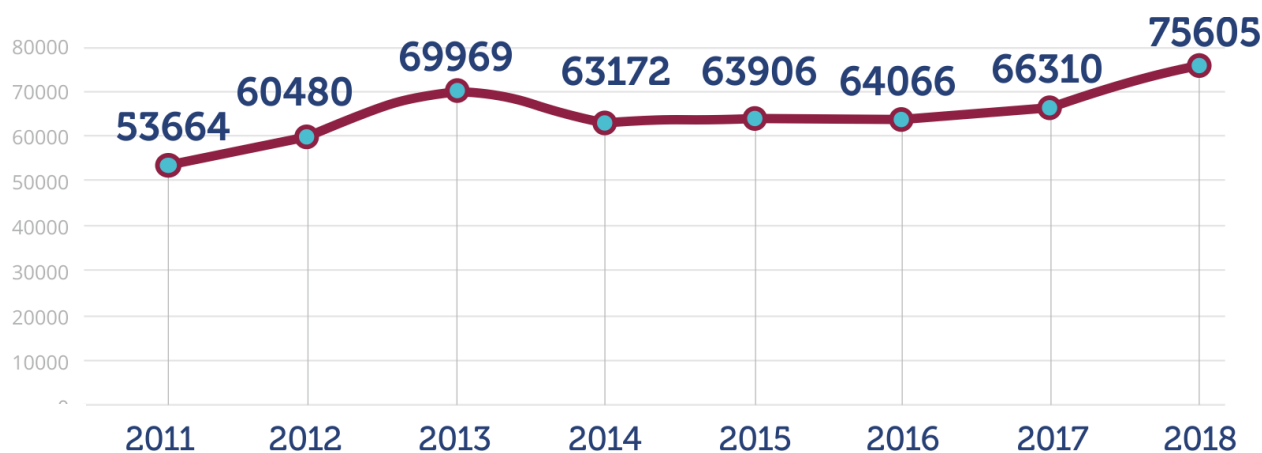

Рис. 1. Кількість іноземних студентів в Україні (2011 -2018рр) [1].

Перша п'ятірка за походженням іноземних студентів складає – з Індії – 14958, Марокко – 7390, Азербайджану – 6228, Туркменістану – 5033, Нігерії – 3552. Найбільш популярними серед іноземних студентів є Харківський національний медичний університет, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Одеський національний медичний університет, Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, Запорізький державний медичний університет.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>